

Aliança de l'activisme sociopolític i el món del treball per Un País en Comú

Publicat per: Nuria Lozano

Darrerament em ve molt al cap un dia d'hivern en què vaig sortir de casa ben aviat, amoïnada perquè em tocava fer d'apoderada en una zona on no coneixia ningú. I recordo com, entre gent desconeguda, em vaig sentir part de quelcom nou i gran.

Recordo la il·lusió que vam sentir plegades, persones que em picaven l'ullet, que m'abraçaven en veure la meva credencial, o d'aquell veí de vuitanta i molts que, amb llàgrimes als ulls, em donava les gràcies, perquè per fi no li calia pensar qui eren els seus, perquè només hi havia una opció vàlida. Parlo d'aquell 20D en què En Comú Podem va guanyar les eleccions per primer cop; però a mig matí, jo ja havia guanyat.

I aquests dies torno a tenir la mateixa sensació, la sensació de que juntes estem creant quelcom molt poderós que res no pot aturar, perquè està impulsat per la gent, i la benzina és la il·lusió col·lectiva, la convicció de ser capaços de canviar les coses per sempre més, de construir un país en comú, amb la gent humil i per a la gent treballadora.

La mateixa gent humil i treballadora que aquests dies no parla de cap "moment històric" perquè, per més que ho sigui, té preocupacions molt més concretes i quotidianes. Per a la gent que impulsa aquest nou subjecte polític, allò veritablement important és que per fi tenim una oportunitat.

Una oportunitat per a respondre a les necessitats i expectatives de la gent senzilla, de la gent comuna.

Una oportunitat per a prioritzar la creació d'ocupació de qualitat, digne i amb drets, front la cobdícia i la voracitat del creixement il·limitat i l'acumulació il·limitada de riquesa.

Una oportunitat per a lluitar sense treva contra les reformes laborals, que han portat milions de persones a l'atur i la precarietat, fins a tombar-les, trencant amb l'aïllament i la individualització que ens condemna a l'explotació al món del treball.

Una oportunitat per a que les dones, els i les joves o els treballadors migrats tinguin accés a una ocupació digna i amb drets, que els permeti endegar un projecte vital autònom, per a no ser mai més ciutadania de segona.

Una oportunitat per a fer possible una garantia dels salaris indirectes, front a les retallades dels serveis públics essencials (sanitat, educació, atenció a les persones) que garantim amb la tributació de les rendes del treball, base econòmica principal del malmès Estat del Benestar.

Una oportunitat per a una contrareforma de les pensions que faci possible una vellesa digna i activa, atenent amb un mínim de dignitat les necessitats més elementals del dia a dia.

Una oportunitat, en definitiva, per a construir una societat més justa i igualitària, on tinguin un important paper els valors de l'esforç i la cultura del treball, com a factors de creació de riquesa i cohesió social. Front a la cultura del "pelotazo" i els diners fàcils, front al model de la política del 3% que marca que tot es pot comprar amb diners, la força del treball és la capacitat de creació i construcció que impulsa la societat.

I és aquesta mateixa potencialitat de construcció i creació del país, però també d'un nou subjecte polític que la faci possible, la que podem trobar a l'impuls d'un projecte com Un País En Comú, una aliança de l'activisme polític, social i del món del treball per a guanyar un país per a la seva gent, des de la pluralitat, construint una nova hegemonia que posi a les persones i les seves necessitats al front de les polítiques.

Les treballadores d'aquest país necessitem pensar en col·lectiu, compartir els nostres problemes, decidir solucions i construir juntes un país pel 99% i l'instrument que ho ha de fer possible serà Un País En Comú.

Per això, amb l'Assemblea Constituent, el dia 8 d'abril vam tenir una cita amb la il·lusió, amb la unitat i l'esperança. El dia 8 vam començar a caminar totes juntes perquè si ens unim, com en aquell dia d'hivern, ja haurem guanyat; perquè juntes en comú som més i més fortes.